

KEY

TO

“THE FIRST GREEK BOOK”

BY

JOHN WILLIAMS WHITE, PH.D., LL.D.

GINN AND COMPANY

BOSTON · NEW YORK · CHICAGO · LONDON
ATLANTA · DALLAS · COLUMBUS · SAN FRANCISCO

Κ Ε Υ.

42. 1. μακρᾶς ἡμέρας. 2. μικρᾶς στρατιαῖς. 3. ἐν τῇ ἀγορᾷ. 4. ἡ Χώρα μικρὰ ἦν. 5. ἔχει οἰκίαν μικρὰν.

47. 1. ἐν ταῖς κόμαις σκηναὶ ἦσαν. 2. ἔχουσι σφενδονᾶς ἐν ταῖς σκηναῖς. 3. φοβεραὶ ἦσαν αἱ μάχαι. 4. ἐν τῇ κόμῃ οἰκία μικρὰ ἦν. 5. ἔχουσι σκηναῖς καὶ σφενδονᾶς.

58. 1. ἀρπάζει. 2. ἀγομεν. 3. βουλευουσι. 4. πέμπεις. 5. λῶω.

60. 1. φυλακὴν Ἑλληνικὴν ἔχει; 2. οὐ λῶομεν τὰς πύλας. 3. πέμπω φυλακὴν. 4. ἔχεις οἰκίαν καλὴν. 5. οὐχ ἀρπάζει τὰς ἐν τῇ κόμῃ οἰκίας.

65. 1. λῶομεν τὰς τραπέζας. 2. οὐχ ἀρπάζουσι τὰς ἀμάξιας. 3. μακρὰ καὶ στεναὶ ἦσαν αἱ γέφυραι. 4. ἀγει τὰς μαχαίρας ἐπὶ τῆς ἀμάξης; 5. οὐκ ἀγει τὴν φυλακὴν ἐκ τῶν καιμῶν ἐπὶ τὴν θάλατταν.

72. 1. ἔλθων. 2. εἴχομεν. 3. ἐπέμπες. 4. ἐβούλευε. 5. ἠρτάζον.

74. 1. ἔλανε τὰς σκηνάς. 2. τὴν φυλακὴν οὐκ ἐπέμπευον, ἐπὶ τὴν γέφυρσαν. 3. ἠρπάζον τὰς ἀμάξιας. 4. τὴν στρατιὰν οὐκ ἦγον ἐκ τῆς κώμης. 5. ἐκ τῶν οἰκίων ἦγες τὴν φυλακὴν ἐπὶ τὴν θαλάτταν.

80. 1. τοῖς συμμάχοις ἵπποι ἦσαν (οἱ οὐ σύμμαχοι ἵππου εἶχον). 2. εἰς τὴν κώμην ἦγον τὸν ἵππον. 3. στενὸν ἦν τὸ χωρίον. 4. ὁ ἀνθρώπος ἐν πολέμῳ κακὸς ἦν. 5. ἵππου ἐπέμπε τοῖς συμμάχοις.

85. 1. Κύριος δῶρα ἐπέμπε τοῖς στρατηγούς. 2. εἰς τὸν ποταμὸν ἦγε τὸν ἵππον. 3. τῷ στρατηγῷ πλοῖα μακρὰ ἦν. 4. Κύρῳ πέμπευον τὸν οἶνον. 5. οἱ στρατηγοὶ Κύρῳ ἵππου ἐπέμπευον.

96. 1. διώξω. 2. ἔξομεν. 3. ἐκέλευσαμεν. 4. ἀθροῖσαι. 5. ἦγαγον.

98. 1. οἱ βάρβαροι ἐπέμψαν τὸν ἄνθρωπον. 2. τότε ἦγαγον οἱ στρατηγοὶ ἵππου. 3. πέμψει Κύριος οἶνον ἀγαθὸν τῷ στρατηγῷ; 4. οὐκ ἐπιβουλεύσει τοῖς συμμάχοις. 5. κεύσει τὸν στρατηγὸν τοὺς πολεμίους διώκειν.

104. 1. οὐκ ἦγε τοὺς ὀπλίτας ὁ στρατηγός. 2. ἀγαθοὶ ἦσαν καὶ οἱ πελτασταὶ καὶ οἱ τοξόται. 3. ὁ νεανίας ἐν τῇ κώμῃ ἦν. 4. ἐπέμψαν ὀπλίτας καὶ πελταστὰς. 5. τοῖς Πέρσαις πέμψει δῶρα καλά.

118. 1. ἐσχθήκαμεν. 2. ἐκεκλεύκη. 3. ἐδεδιώχασαν. 4. πέπομφας. 5. ἐπιβεβούλευκε.

120. 1. λελύκαμεν τοὺς ὄρκους. 2. οἱ στρατιῶται ἐπέθικεσαν τοῖς θεοῖς. 3. διηρηκάασι τὰς κώμας οἱ πελτασταί; 4. ὁ στρατιώτης ἐπιβεβούλευκε Κύρῳ. 5. ἐκέλευκε Κύρῳ ὁ ἀδελφὸς δῶρα πέμπευον.

133. 1. ἄπορος ἦν ἡ ὁδός. 2. οὐκ ἐπέμψε Κύριος τὰ ἐπιτηδεα τῇ φυλακῇ. 3. ἄξουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς χώρα ἰσχυρά. 4. οἱ ὀπλίται ἀγαθοὶ καὶ πιστοὶ στρατιῶται ἦσαν. 5. ἄξιον ἦν τῷ Κύρῳ δῶρα πέμπευ τοῖς στρατιώταις.

143. 1. συμμάχους ἀθροίσουμεν τοῖς φίλοις. 2. τῆθῆρευκε ἀπὸ ἵππου. 3. θύσει ὁ ἀγγελὸς τοῖς θεοῖς. 4. κέλευκα τοὺς στρατιώτας τὰς ἀμάξιας διαρπάξειν. 5. Κύριος ἐπιστολήν πέμψει τῷ στρατηγῷ.

152. 1. ἠθροῖκη ὀπλίτας καὶ τοξότας ὦδε. 2. τοῖς ἀλλοῖς κακὸν ἐβούλευον. 3. οἱ σὺν Κύρῳ ὀπλίται τὰς ἀμάξιας διηρπάξον. 4. ἐπέθικεσαν καὶ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ. 5. τὸν σατράπην ἐκέλευσε δῶρα πέμπευον.

163. 1. οὗτοι οἱ στρατιῶται φίλοι ἦσαν. 2. τοῖτοις τοῖς στρατιώταις τὸν μισθὸν ἐπέμψε Κύριος. 3. ὁ δὲ στρατηγὸς αὐτοῖς ἔλαξε τὰδε. 4. ἀγουσιν αὐτὸν πρὸς τὸν αὐτὸν στρατηγόν.

172. 1. αὐτῇ ἢ Χώρα τῷ Ἀρταξέρξῃ πολεμία ἐστὶ. 2. τοῖς στρατιώταις ὅπλα καὶ ἵπποι εἰσὶ. 3. στρατιῶται ἦσαν οὗτοι οἱ Κύρου φίλοι. 4. ἐν πολεμίᾳ γὰρ Χώρα ἐστὲ. 5. ἐνταῦθα παραδέεισος καλὸς ἦν.

180. 1. καὶ ἐπὶ τῆς ἀμάξης ἐπορεύετο. 2. τὰ ρόδα μεταπέμπονται οἱ τοξόται. 3. οὐκ ἐπιβητο τῷ ἀδελφῷ. 4. οὐκ ἐπορεύεσθε πρὸς τὸν Κύρου. 5. τὰ ἐπιτηδεῖ ἀγοράσονται οἱ πελασταί.

190. 1. δαίγους τῶν λοχῶν Κύρος μετεπέμψατο. 2. ἐπὶ τὰς τοῦ ποταμοῦ πηγὰς πεπόρευται. 3. τῷ Κύρῳ συμβεβούλευται. 4. ἠδέως μάχης πεπαύσεσθε. 5. ἐπεπορευτο ἡ στρατιὰ πέντε σταθμούς.

206. 1. ἐπτεύθεν ἤχθησαν ὄπλαται εἴκοσι. 2. ἡ γέφυρα λυθήσεται. 3. ἐπέισθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ. 4. ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἐροξεύθησαν πελασταί πέντε. 5. πιεσθήσονται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

214. 1. κατεκέκοπτο ἡ στρατιὰ τῷ σατραπίῃ. 2. εἴκοσι τοξόται ἐν τῷ πεδίῳ καταλελειμμένοι εἰσὶ. 3. ἅμα ἐγγέγραπτο ἐπιστολή. 4. ἀποπέμπεται ἄγγελος πρὸς τὸν σατραπίην. 5. στρατιώται γὰρ χίλιοι πεπεμμένοι ἦσαν εἰς τὸ ἰσχυρὸν χωρίον.

224. 1. ὁ ἀνθραπος ἦκται πρὸς τὸν Κλέαρχον. 2. ἐπεπέισθη δὲ τῷ Κύρῳ. 3. οἱ ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ στρατιώται ἐπὶ τῇ γεφύρῃ τεταγμένοι ἦσαν. 4. παρεσκευάσθη πρὸς πολέμιους δεινούς. 5. οἱ ἵπποι διὰ πολεμίας χάρᾶς ἠγμένοι ἦσαν καὶ τὰ ὑποζύγια.

237. 1. ἐκ τῆς ἀγορᾶς πορεύονται οἱ ἄγγελοι ἐπὶ τὰς σκηνάς. 2. οἱ ἀμφὶ Κύρου εὐθὺς πορεύονται εἰς τὰ βασι-

λεα. 3. χωρίον ἰσχυρὸν εἶχε ὑπὲρ τῆς κώμης. 4. πρὸ τῆς μάχης ἔθνον οἱ στρατηγοὶ ἐν ταῖς σκηναῖς τοῖς θεοῖς.

247. 1. ἠτῆμάζετο οὗτος ὁ κλάψ. 2. τοῖς Κίλιξιν ἵπποι εἰσὶ. 3. Θράκας ἐπέμπε φύλακας. 4. θάρᾶκες τοῖς ὄπλαις ἦσαν. 5. μακρὰ καὶ στενὴ ἔστω ἡ διώρυξ, ἔπεισι δὲ γέφυρα.

257. 1. χάρον ἔχομεν τῷ γέροντι. 2. τὴν νύκτα ἐπαύοντο μάχης. 3. Κύρῳ ἦν εἴκοσι ἀρματα. 4. οἱ τοξόται ἐτόξευον ὀρνίθια καὶ ὄρους ἀγρίους ἐν τῷ πεδίῳ. 5. κατέκοπη τὸ στράτευμα ὑπὸ τούτων τῶν βαρβάρων.

266. 1. πάντα τοὺς στρατηγοὺς πεποίηται. 2. πάντες οἱ στρατιώται ἐκόντες ἐπορεύοντο. 3. τὰ τοῦ σατραπίων δῶρα πάντα καλὰ ἦν. 4. ὕστερον ἐτάχθησαν οἱ φύλακες πάντες. 5. ἐπορεύετο τὸ στράτευμα ἅπαν διὰ τοῦ πεδίου παραστάγῃς εἴκοσι καὶ πέντε.

277. 1. νύκτῃ τοὺς πολέμιους. 2. καὶ ἄλλοις δόμοις ἐτήμα τὸν στρατηγόν. 3. οἱ δὲ στρατιώται ἐβόων τοῖς φύλαξι παύεσθαι. 4. ἐρωτᾷ οὗτος εἰ τὸ στράτευμα θαυμάζει. 5. ἐπεὶ Κύρος ἄρμᾶτο, εὐθὺς ἐπορεύομεν εἰς τὴν Φρυγίαν.

284. 1. ταῦτα ποιούσιν οἱ ἄλλοι στρατιώται, 2. ἀδικοῦνται οἱ Βάρβαροι ὑπὸ τῶν φυλάκων. 3. τούτους μάλλον φιλεῖς ἢ τοὺς ἄλλους. 4. οἱ Θράκες ἀδικοῦσι τοὺς συμμάχους. 5. ἐρωτῶσιν εἰ ἐκάλες τοὺς τοξότας.

294. 1. τῶν ἀγγέλων ἕκαστος ἔχει πέντε μνᾶς. 2. Κύριος τῷ γέροντι ἐπέμψε στρατητὸν Χρυσῶν. 3. τί ἐν νῶ ἔχει ὁ ἄρχων; 4. ἔχει γὰρ Κύριος ἀκυνάκην Χρυσῶν. 5. οἱ ἄλλοι στρατιῶται τῷ Ξενοφῶντι εὐνοί εἰσιν.

310. 1. εἰ τὸ ἀργύριον ἔχει, τῷ στρατεύματι πέμψει. 2. ἐπειρᾶτο τὸ τῶν πολεμίων στρατεύμα τῆς νυκτὸς κατακόπτεν. 3. εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, εὐθὺς ἀξίω τὸ στρατεύμα ἐπὶ τὸ ἰσχυρὸν χωρίον. 4. οὐκ ἂν ἐποίησε ταῦτα, εἰ μὴ ἐκέλευσα. 5. ἐβούλετο πάντας τοὺς φύλακας ἀποπέμψεσθαι.

320. 1. εἰν ταῦτα ποιήσῃ ὁ ἄγγελος, ἔξει δέκα μνᾶς. 2. εἰν μὴ στρατεύμα ἀθροίσῃ, ὁ ἀδελφὸς βασιλεύσει. 3. ἦν ἐπὶ τοῦτο τὸ ἄκρον πορευώμεθα, ἀποχωρήσουσιν οἱ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ. 4. εἰν μὴ ὀπλίτας ἀθροίσῃ, οὐ νικήσει τὸν ἀδελφόν. 5. εἰν στρατεύμα καὶ πλοῖα ἔχωμεν, τὸ ἐμπόριον πολιορκήσομεν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

329. 1. τὸν ξένον, ὃ Κύριε, τμησώμεν. 2. πολιορκήσωμεν τὸ ἐμπόριον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. 3. καὶ τῷ Ξενοφῶντι συμπέμψωμεν τοὺς ἀπὸ τοῦ στόματος πελταστας. 4. τί τοῖς στρατιώταις ἔσται, εἰν νικήσωσιν; 5. τοὺς στρατηγούς συγκαλεῖ, ἵνα πέψῃ αὐτοὺς συστρατεύεσθαι.

337. 1. Δέδοικα μὴ ὁ σατράπης πεμψῇ. 2. Βουλευσώμεθα περὶ τούτων. 3. τὴν γέφυραν λύσομεν, ἵνα οἱ πολλοὶ μὴ μεταπέμψωται τοὺς πελταστας. 4. οὐ δέδοικα μὴ οὗτος σατράπης ποιῇ. 5. οὐ κύνδυνός ἐστι μὴ Κύριος Βουλῆται τούτους τοὺς στρατηγούς δώκεν.

343. 1. ἐρωτῶμεν Κύριον τί ἐν νῶ ἔχει. 2. Δέδοικε μὴ οἱ στρατιῶται τὸν μισθὸν ἀπαιτῶσι. 3. ὀρμώμεθα, ὃ στρατιῶται, ἐπὶ τοὺς τοὺς Κίλικας. 4. τοὺς πολεμίους νικώμεν σὺν τοῖς θεοῖς. 5. δεδούκαμεν μὴ οἱ στρατιῶται τοὺς συμμάχους ἀδικῶσιν.

351. 1. μετεπέμψατο ὁ πατήρ Κύριον. 2. ἐληφίστατο ἄνδρας σὺν Κλεάρχῳ πέμπεν. 3. Κύριος ἐποίηθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς σατράπης Φρυγίας. 4. ἀνδρὶ ἐκάστῳ ἔσονται πέντε ἀργυρίου μναί. 5. ἐπολέμει τοῖς Ἑλλησιν.

358. 1. τί δεῖ τοὺς ἄνδρας πορεύεσθαι; 2. τί πρὸς ταῦτα λέγει; 3. ἐρωτᾷ τις εἰ ταῦτα ἔλεξας. 4. ποίους δεῖ στρατιώτας στρατεύεσθαι; 5. πόσους ἔχεις σφειδονητάς ἐν τῷ στρατεύματι.

367. 1. εἰ τοῦτο ποιήσεις, χάριν ἂν ἔχομεν δικαίως. 2. εἰ αὐτῷ κακὸν βουλεύουεν, κακῶς ἂν αὐτοὺς ποιήσεις. 3. εἰ ὁ στρατηγὸς συγκαλέσειε τοὺς στρατιώτας, καλῶς ἂν ἔχοι. 4. εἰ τὸ χωρίον πολιορκήσωμεν, ἀποχωρήσειαν ἂν οἱ πολέμιοι. 5. εἰ αὐτοὺς δόξειε πορεύεσθαι, Κύριος ἡγεμόνα ἂν πέμψειε.

376. 1. εἰ ἡγεμόνα πέμψεις, χάριν ἂν ἔχομεν. 2. ταῦτα ἐποίει ἵνα οἱ ἄλλοι Ἑλληγες ἀποχωρήσειαν. 3. ἐπεμκέτο ὅπως φύλους ἔξει ἀγαθούς. 4. τοῦτο ἐποίησα ἵνα μὴ ἀκούουεν οἱ πολέμιοι. 5. βουλευώμεθα ὅπως τὰ ἐπιτηδεῖα ποριούμεθα.

384. 1. ἔδεια μὴ ἢ γέφυρα λυθείη. 2. κίνδυνος ἦν μὴ οἱ πολέμιοι ἀποχωροῦν περᾶθῆεν τῆς νικτὸς. 3. ἐφοβέτο μὴ οὐ παύοντο οἱ πολέμιοι τοῦ πολέμου. 4. οὐκ ἂν στραπευσαίμεν, εἰ μὴ ὁ Ξενοφῶν παρείη.

391. 1. ἔδεια μὴ ἀποχωροῦν πρὸς τὰ πλοῖα. 2. εἰ τὴν χάραν διαρπάξοιμεν, φοβούντο ἂν οἱ πολέμιοι. 3. εἰ ἠτῶντο, ἀποχωροῦν ἂν. 4. ἐπειδὴ δὲ Κῦρος ἐκάλει, ἐπηρεύομεν, ἵνα ἀφελοῖν αὐτῶν. 5. οἱ Ἕλληνες εἰς Φρυγῶν ἀπελαύνουεν ἂν, εἰ μὴ τις αὐτοὺς λυποίη.

398. 1. ὁ δὲ Μένων τὸ εὐώνυμον κέρας εἶχε. 2. καὶ Ξενοφῶν συμβουλεύεται τῷ Σακράτει. 3. οἱ στρατηγοὶ διὰ τῶν ὀρῶν ἐπορεύοντο. 4. πάντες κράνη εἶχον χαλκᾶ. 5. ἐντεῦθεν ἔπειθε τὸν ἄγγελον ἐπὶ τὰ ὄρη.

411. 1. πέμψατε τοὺς ἀγγέλους ἐπὶ τὸν γῆλοφον. 2. τοῖς Ἕλλησιν εὖνοι ἔσθε. 3. τὰς γεφύρας μὴ λύσητε. 4. Κύρῳ ἔσθε, ὃ στρατιῶται, φίλοι καὶ σύμμαχοι. 5. ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε ὅτι λυποῦμαι.

418. 1. τοὺς στρατιῶτας παρακελεύσασθε παύεσθαι. 2. μετάπεμψαι, ὃ Κῦρε, τοὺς τῶν Ἑλλήνων στρατηγούς καὶ λοχαγούς. 3. συμπορεύεσθε, ὃ στρατιῶται, εἰς τὰς κώμας. 4. ἀθροίσθησιν οἱ μισθοφόροι εἰς τὴν ἀγορᾶν. 5. σχολῆ, ὃ στρατιῶται, πορεύεσθε διὰ τοῦ πεδίου.

424. 1. Κῦρον αἰτεῖτε πλοῖα. 2. τοὺς φίλους εὖ ποιεῖν πειράσθε. 3. Κλέαρχος μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρας ἠγείσθη, Μένων δὲ τοῦ ἐωνύμου. 4. βία τῷ στρατηγῷ ἄγειν τὸ

στράτευμα δεῦρο. 5. τὸ χωρίον πολιορκεῖτε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

431. 1. οἱ δὲ ὄρνιθες μέλαινες ἦσαν. 2. ἔτι καταφανεῖς ἦσαν οἱ στρατιῶται. 3. ταῦτα οὐκ ἀληθῆ ἦν. 4. οὐκ ἀσφαλὲς ἦν ἐν τοῖς βαρβάροις εἶναι. 5. ἐπταῦθα Κῦρος βασίλευα ἦν καὶ παραδέστος ἀγρίων θηρίων πλῆρης.

441. 1. ἦμας αὐτὸς ἐκάλεσα. 2. ἡμῶν ἠδύκητα. 3. φίλος μοί ἐστιν, ὃ ἄνδρες στρατιῶται, οὗτος ὁ ἀνὴρ. 4. ἦν δ' ἐγὼ νικήσω, οἱ ἐμοὶ φίλοι ἐν τῆμῃ ἔσονται. 5. ἐφοβέτο μὴ ὁ ἀδελφός οἱ ἐπιβουλεύει.

451. 1. ἔχεις τὴν σεαυτοῦ ἀρχήν. 2. ἀλλήλους ἐπολέμου. 3. συναγάγει τοὺς αὐτοῦ στρατιῶτας. 4. ἔδεια μὴ ἀμελοῖτε ἡμῶν αὐτῶν. 5. ὥρᾶ ἐστὶν ἡμῶν βουλεύεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν.

464. 1. ἐπειρῶντο τὸ στράτευμα ἐμοῦ εἰς φυγὴν τρέπειν. 2. ἡμᾶς δεῖ, ὃ ἄνδρες στρατιῶται, πορεύεσθαι. 3. συμβουλεύω ἡμῶν τούτῳ τῷ ἀνδρὶ μὴ ἐπιτρέπειν κακῶς ποιεῖν. 4. τί δεῖ ἡμᾶς λυεῖν τὴν γέφυραν; 5. ἐβιάσατο τοὺς φύλακας ἀποχωρήσασθαι.

474. 1. πάντες ἀμολόγουν Κῦρον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων φιλεῖσθαι. 2. τοὺς Λακεδαιμονίους ἐνόμιζε στραπεύεσθαι ἐπὶ Πισσαφέρνην. 3. οὐκ ἔφασσαν πολεμήσασθαι τῷ Κῦρῳ. 4. ὀρμησέσθαι φησι πρὶν τοὺς πολέμους πηλοσάξεν. 5. οὐχ οὕτω πολέμοι εἰσιν ὥστε αὐτῷ ἐπιβουλεύειν.

480. 1. φυλακὰς εἶχεν ἐν ταῖς πόλεσι. 2. ἰχθύες ἐν τούτοις τοῖς ποταμοῖς εἰσι. 3. Κῦρος γὰρ ἀπέπεμπε τοὺς δασμοὺς ἐκ τούτων τῶν πόλεων. 4. ἐνταῦθα ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν. 5. ἦν τῇ Ἑλληνικῇ δυνάμει χρῆσθε, ραδίως τούτους τοὺς βαρβάρους νικήσετε.

490. 1. οἱ παρὰ τὴν θάλατταν οἰκούντες φίλοι ἦσαν. 2. ἀνδρας ἐπέμπε τοὺς παῖδας σώσοντας. 3. ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς τὴν πόλιν πολιορκούντας. 4. Ἀρίστιππος ξένος ἂν Κύρῳ ἔσπευσε εἰς Σάρδεϊς. 5. ἐνταῦθα ὠκέϊτο πόλις εὐδαίμων, εἴκοσι παρασάγγας ἀπέχουσα τῆς θαλάττης.

498. 1. σπονδὰς ποιούμενους ἡμᾶς οὐκ ἀδικήσουσι. 2. ἐκ τοῦ γηλόφου ἔφυγον, φοβούμενοι μὴ κατακοτεῖν. 3. ὁ δὲ Ξενοφῶν οὕτω θυσάμενος ἐπορεύετο εἰς Μίλητον. 4. πεμφθεὶς οὗτος κελύσων τοὺς Ἑλληνας πορεύεσθαι, συνεβούλευσε αὐτοῖς ταδε. 5. Ἀρίστιππος ὁ Θετταλὸς πείθμενος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἤγησε Κῦρον μισθόν.

504. 1. ὁ οὖνος πάνυ ἠδύς ἦν. 2. ἐνταῦθα Κύρῳ βασιλεύει ἦν καὶ παρὰδεῖος μέγας. 3. οἱ στρατιῶται ἐν μεγάλαις ἐλπίσαν ἦσαν. 4. ἐντεύθει ἐπορεύοντο εἰς πεδίων μέγα καὶ καλόν. 5. ἐν τούτῳ τῷ πεδίῳ ἦσαν κώμαι πολλαί.

510. 1. ἐπέμπε τὸν ἔρμηνέα παρὰ τοὺς τῶν Ἑλλήνων στρατηγούς. 2. διαπραξίωμεν τὴν βασιλεύειαν Χώρῳ. 3. βασιλεύει ἤγησαν βοῦς. 4. ἡ ὁδὸς ἔσται πρὸς βασιλεύειαν μέγαν. 5. Κῦρος γὰρ ἀπέπεμπε τοὺς δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων.

520. 1. καὶ συνεπέμψεν αὐτῇ ἱππέας οὓς Μένων εἶχεν. 2. ὅστις ἡμῶν ταῦτα ἐποίησεν ἠδύκει. 3. Κῦρος ἐκένῳ ἐπέμπε δῶρα ἀ νομίξεται παρὰ βασιλεῖ τῆμα. 4. Ὅρντα ταῦτα ὁμολογήσωντος, Κῦρος ἔλαξε ταδε. 5. ἐνταῦθα Κύρῳ παρὰδεῖος μέγας ἦν ἀγρίων θηρίων πλήρης ἀ ἐθήρευεν ἀπὸ ἵππου.

529. 1. αἰὲν χαλεπαίνει εἴαν τις αὐτὸν ἐξασπαῖ. 2. εἰ ἡμῶν πράγματα παρέχοιεν, ἐκολάζομεν αὐτούς. 3. εἴαν τῷ ὑπόσχητῆϊ τι, οὐποτε ψεύδεται. 4. ἔπαυε τοὺς στρατιώτας εἰ μὴ πείθοντο. 5. οὐποτε παρὰ ἐμὲ ἤρχετο, εἰ μὴ μεταπέμποντο.

539. 1. πιστεύσομεν τῷ ἡγεμόνι ᾧ ἂν Κῦρος πέμψῃ. 2. καὶ σὺν ἡμῶν ἔσομαι τῆμος ὅπου ἂν ᾖ. 3. ἐπειδὴ πλησιάζοιεν οἱ Ἕλληνες, οἱ βάρβαροι ἔφειγον. 4. ἕως ἂν ἦκω, σπονδαὶ ἔσταν. 5. φοβούμεθα ἂν τοῖς πολλοῖς οἷς πέμψεται χρῆσθαι.

550. 1. αὐτῇ ἡ ὁδὸς στενωτέρᾳ ἔσται. 2. πάντες ἦσαν βασιλεῖ πιστότατοι. 3. νῦν πορευομένη οδὸν μακροτέρᾳν. 4. ἀδικάτατος ἦν ἀνὴρ ὁ στρατάρχης. 5. πάντων τῶν Περσῶν Κῦρος ἰκανώτατος ἦν εἰ ποιῆν τοὺς φίλους.

563. 1. Κῦρος τοῖς Ἑλλησι παρεκέλευετο μὴ φεύγειν. 2. τοὺς στρατιώτας συγκαλεῖ ἵνα περὶ τῆς ὁδοῦ συμβουλεύωται. 3. τοὺς φυγάδας κελείει σὺν Κλεάρχῳ στρατεῦσθαι. 4. τούτων τὸν ἀνθρωπον ἐκποδῶν ποιείσθε. 5. λέγει ὅτι τῶν τοῦ Μένωνος στρατιωτῶν τις ξύλα ἔσχιζεν.

575. 1. Ὅροντας νομιάας ἐτόιμους εἶναι τοὺς ἱππέας ἔγραψεν ἐπιστολὴν παρὰ Βασιλέα. 2. ἔλεξα ὅτι πολλοὶ καὶ καλοὶ ἐκπίδες ἡμῶν εἶεν νίκης. 3. κελυεὶ αὐτοὺς σκέψασθαι τί ἐστὶ τὸ κωλῶν. 4. στρατεύμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν Χρημάτων. 5. ὁ σατράπης ἔλεξε ὅτι ὁ Κῦρος Βασιλεὶ ἐπιβουλεύσειεν.

580. 1. πολλὸν γὰρ βῆσιν ἔσταν ἀπαλλάττεσθαι. 2. πλείονος ἂν ἀξίον εἴημεν ἔχοντες τὰ ὄπλα. 3. πλείστοι ὄνοι ἄγριοι ἐν τῷ πεδίῳ ἦσαν. 4. κρύπτουσι ἡμῶν εἰθὺς πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρον. 5. πάντες γὰρ οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐπὶ ταῖς Βασιλέως θύραις παιδεύονται.

593. 1. τὴν ὁδὸν ἡμῶν φανούσων οἱ θεοί. 2. ἐνταῦθα Κῦρος Πέρσων τινὰ ἀπέκτενε. 3. ἐβουλεύετο ὅ τι ἀποκρίνοιο. 4. ἠπόρουσι πότερον φήναιτο ἢ οὐ. 5. ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ καὶ ἐπιστάσαντο εἰς τὴν πορείαν.

600. 1. ἦδιστ' ἂν ἀκούσαιμι τὸ τοῦ κήρυκος ὄνομα. 2. Κλέαρχος ἐκόλαζεν αἰεὶ ἰσχυρῶς. 3. εἰ ἀνάγκη ἐστὶ πορεύεσθαι, σχολαίως πορευώμεθα. 4. ἠρώτησεν εἰ ἀσφαλῶς ἂν μένοιεν ἐν ταῖς κώμας. 5. οὐκ ἐπώνησαν τῶν ἀλλῶν πλέων στρατιωτῶν.

612. 1. τῆς νυκτὸς καὶ τοῖς Ἑλλησι φόβος ἐνέπεσε. 2. τοῦτο ἐποίησεν ἵνα πᾶσιν ἀνθρώποις φόβον παράσχοι. 3. ἡ τοῦ Βασιλέως γυνὴ λέγεται φυγεῖν. 4. λέγουσιν ὅτι πάντες τὴν ὁδὸν λιπόντες ἔφυγον. 5. τὴν τῶν Περσῶν φυλίαν εἶλετο.

617. 1. Κῦρον ἦπει ἡ στρατιὰ μισθὸν τεττάρων μηνῶν. 2. ἱππεὺς ἦσαν αὐτῷ ἐν τῷ στρατεύματι πλείους ἢ τετταράκοντα. 3. παρῆν δὲ καὶ ἄλλος στρατηγὸς ἐπὶ τῶν νεῶν ἑπτακοσίου ἔχων ὀπλίτας. 4. Βασιλεὺς ἐλέγετο ἔξαισυχάλιους ἔχειν ἱππέας. 5. ἐντεθῆεν ἑξελάνθει σταθμῶν τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ὅντα τὸ εἶρος τεττάρων σταδίων.

631. 1. ἡ γυνὴ αὐτὸν πέτεκεν. 2. λέγει ὅτι πολλοὺς γυμνήτας ἐστράτευσαν. 3. κέραια ἀδικεῖν τούτους τοὺς ἄνδρας. 4. ἦκουσε γὰρ Κῦρον τεθνηκότα. 5. ἐώραν ἡμᾶς κακῶς πάσχοντας.

640. 1. οὐκ ἀποπεφύγασιν οἱ πολέμιοι. 2. Μέωνι Δωρὰ πέπομφε πολλὰ. 3. ὁ δὲ σατράπης ἐγεγράφε ἐπιστολὴν παρὰ Βασιλέα. 4. ἔφη τῷ στρατεύματι πεπομφέναι ἠγεμόνα. 5. τὸν ἠγεμόνα ἀγγέλλει κεκλοφῶτα τὰ Χρήματα.

646. 1. ἐτροξέυμην διὰ τοῦ θωράκος. 2. κατακεκόηθηται τὸ στρατεύμα. 3. τοὺς Ἑλληνας φησι πάντα πεπεῖσθαι τοῖς ἀρχουσι. 4. πάντες πολλὰκίς παρακεκελευμένοι ἦσαν τῷ Κῦρῳ μὴ μάχεσθαι. 5. Κῦρος καὶ οἱ ἱππεῖς τούτου ὀπισθισμένοι ἦσαν θωράξιν.

654. 1. πολλοὶα ἦδη ἀπέσταλκτο τῷ Κῦρῳ ἐπὶ τὸ στρατεύμα. 2. οἱ δ' ἱππεῖς ἐσπαρμένοι εἰσίν. 3. διέφθαρται τὸ στρατεύμα. 4. οὐδένας πεφασμένοι εἰσὶν ἱκανοὶ ἡμᾶς ἀφελῆν. 5. παρηγγελετο τοῖς πελτασταῖς ἔπεσθαι.

666. 1. ταχθέτεσ οἱ στρατιώται ἐβιάσθησαν πορεύεσθαι.
2. οἱ δὲ πολέμιοι δείσαντεσ μὴ ἀμφοστέρωθεν κυκλωθέειν
φύγοντου. 3. βιασθήσασθε τὰσ πύλασ ἀνοίξα. 4. εἰ
ἤτηθείησ οἱτοἱ, οὐδεὶσ ἀν' λευθεῖη. 5. ὑπισχεῖτο αὐτῶ,
εἰ ἔλθοι, φίλον αὐτῶν Κύρω ποιήσευ.

675. 1. ἐφάνη πάλιν ὁ στρατηγὸσ Χιλίουσ ἔχωσ ἱππέασ.
2. οἱ Βάρβαροὶ στραφέντεσ ἔφρευον. 3. συλλεγέντεσ οἱ
στρατιώται ἐβουλεύοντο. 4. φάνητε τῶν λοχαγῶν ἀριστοί.
5. εἰ διασπαρείη τὸ στρατεύμα, διαφθαρείη ἀν' ὑπὸ τῶν
πολέμιω.

687. 1. τοῦτό μοι δοκεῖ σκεπτεῶν εἶναι. 2. τῇ ὑστεραίᾳ.
ἔδοκει τοῖσ στρατηγοῖσ διὰ τῶν ὀρῶν πορευτέον εἶναι.
3. πολλὰ γάρ ἐστι δι' ἃ ἐμοὶ τοῦτο οὐ ποιητέον. 4. οὐκ
ἀν' εἴη θαυμαστον εἰ τῶ Κέρῳ δοκοῖη τούτουσ τοῖσ ἀνδρασ
δικατέον εἶναι. 5. τοῖσ στρατηγοῖσ φησι σκεπτεῶν εἶναι
ὅτι ἐστὶ τὸ καλῶν.

697. 1. οἱ ὄπλιται ἔθλυτο τὰ ὄπλα. 2. ἐφοβούντο μὴ
ἑαυτοῖσ ἐπιθείντο τῆσ νυκτὸσ οἱ Ἕλληνησ. 3. δίκην ἐπιθήσει
αὐτοῖσ. 4. δέδοικα μὴ λαβῶν με δίκην ἐπιθῆ. 5. ταῦτα
δὲ συνθέμενοι ἐπορεύοντο ἐπὶ τῶν ποταμῶν.

703. 1. καὶ μισθὸν οὐκ ἔδιδου αὐτοῖσ. 2. τὸν ἠγεμόνα
δήσαντεσ παρέδοσαν αὐτοῖσ. 3. λέγεται Κέρῳ δοῦναι χρή-
ματα πολλὰ. 4. ἔδοσαν βαρβαρικὰσ λόγγασ τοῖσ Ἕλλησιν.
5. λαβῶν τὴν ἐπιστολὴν Κύρω ἔδωκεν.

709. 1. τοῖσ στρατιώτασ ἔστησεν. 2. ἀνέστη ὁ Ξενοφῶν
καὶ ἔλεξεν αὐτοῖσ. 3. οὐκ ἔδύνατο ἀναστῆναι. 4. τοῖσ τετρα-
μέουσ ἀνίστασσαν. 5. ἡμῶσ δεῖ διαβῆναι τὸν ποταμόν, ἵνα
μὴ λάθοιεν οἱ πολέμιοι ἀποφυγόντεσ.

715. 1. ἐνταῦθα ἐπιδεικνυται τὴν γνώμην. 2. μετὰ
τούτον ἄλλοσ ἀνέστη, ἐπιδεικνὺσ ὅτι ποιητέον εἴη. 3. τὴν
ἐπιβουλὴν ἐπεδείκνυ τῶ στρατηγῶ. 4. τοῖσ θωράκασ ἐνδύ-
τεσ ἔθλυτο τὰ ὄπλα. 5. πολλὰ τῶν ὑποξυγίω ἀπώλετο.

724. 1. ἔφασσαν τοῖσ στρατηγοῖσ ταῦτ' εἰδένα. 2. εἰ
ἴσαστε ὅτι ἔμονται ἡμῶν. 3. ἐν τοῖσ δένδροισ ἔστασαν. 4. εἰ
δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ οἶδα. 5. οὐκ ἐθέλω ἄλθειν, δεδιὼσ
μὴ λαβῶν με δίκην ἐπιθῆ.

730. 1. ἴωμεν ἐπὶ τοῖσ ἀνδρασ. 2. κραινῆ πολλὴ
ἐπῆσαν. 3. ἐγὼ οὖν φημι ἡμῶσ χρῆναι διαβῆναι τὸν
Εὐφράτην. 4. ταῦτα δὲ λέγων θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν
τάξεω ἰούτοσ. 5. πολλοὶσ ἰούτεσ ἐπὶ τὰσ θύρασ ἀπήγουν
τὸν μισθόν.

735. 1. εἶθὺσ ἔεντο εἰσ τὰ πλοῖα. 2. λέγει ὅτι οὐποτε
προήσεται τοῖσ φίλοισ. 3. ἀλλ' εἰπῶν, Τὸν ἀνδρα ὀρῶ,
ἔστο ἐπ' αὐτόν. 4. οἱ πολέμιοι ἐπὶ τῆ φανεργῶ ὀδῶ ἐκάθηντο.
5. κατέλαβον τοῖσ φύλακασ ἀμφὶ πύρ καθημένουσ.